

C. Cbandogya-upanishad 6
efter Pullich s. 45ff.

Fordum levede Svetaketu. Hans fader sagde til ham: – Svetaketu! Giv dig i lære som brahmanelev, thi der er ingen i vor slægt som ikke har studeret, og som blot er brahman af navn.

Så gik han i lære, og da han var fireogtyve år gammel havde han studeret alle Vedaer og vendte hjem, hovmodig og selvbevidst. Da sagde faderen til ham:

- Siden du er så hovmodig, min kære Svetaketu, og tror du er så lærd, har du så også skaffet dig underretning om, hvorved man hører det man ikke har hørt, forstår det man ikke har forstået, og erkender det man ikke har erkendt?

- Hvorledes er den undervisning, ærværdige?

- På samme måde, min kære, som man af en enkelt klump ler kan slutte sig til alt hvad der er lavet af ler, omformningen er kun et navn, i virkeligheden er det ler; og som man af et enkelt kobbersmykke kan slutte sig til alt hvad der er lavet af kobber, omformningen er kun et navn, i virkeligheden er det kobber – således er den undervisning.

- Mine lærere kan ikke have vidst det. Der-
som de havde vidst det, hvorfor skulle de så
ikke have fortalt mig det. Men du må lære
mig det, ærværdige.
